

מחיר העלבון

סיפורי אפגניסטן
ציירה ג. קופטלובה

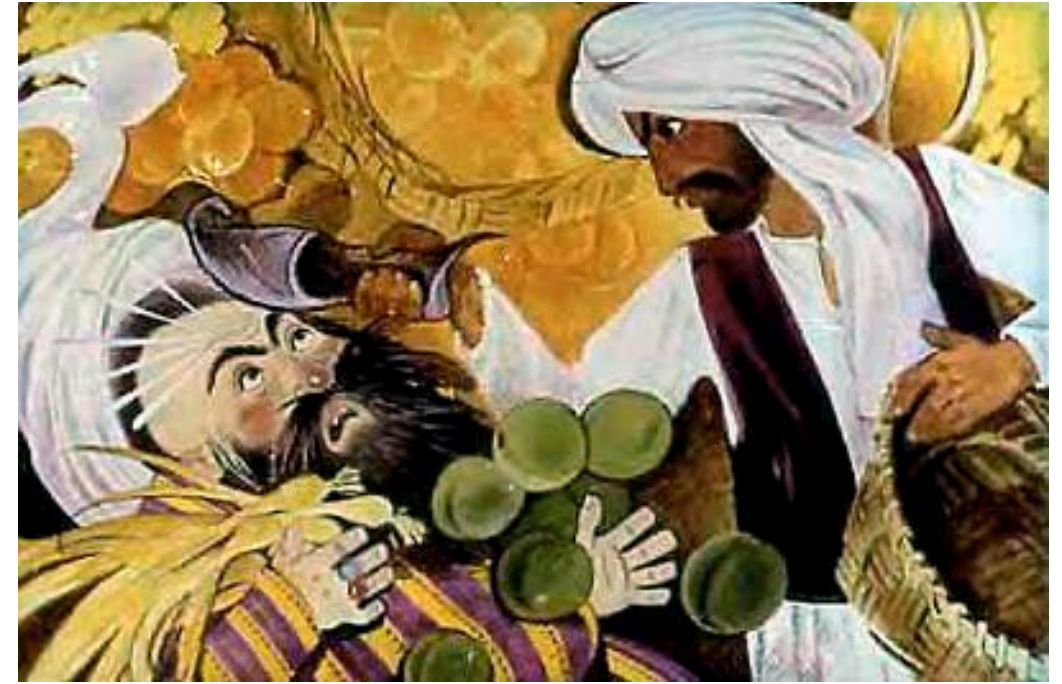
יום אחד בא עלי מוחמד לחנותו של שכן,
קוטוב-חאן, כדי לקנות אצלו ירקות ופירות.
והחנווני העשיר התחיל להעמיס לשכן המסכן
ירקות נבולים, צהובים ואפרסקים ירוקים.
עלי מוחמד לא רצה לקבל את הסחורה הישנה.
אך אז קוטוב-חאן התחיל לקלל אותו בגסות.

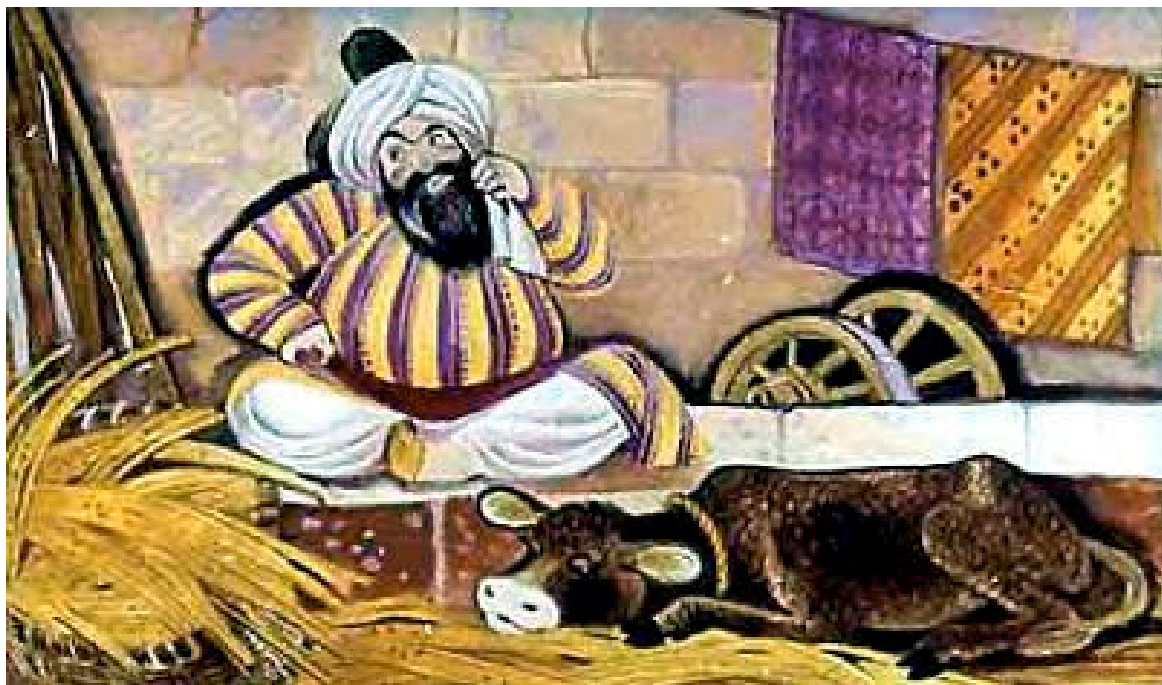
מספרים שבכפר אחד חי איכר בשם עלי
מוחמד. היה זה איש לא עשיר, אבל שמח
וחכם. חבריו גם סיפרו שהוא קרוב של חודג'ה
נאסרדין. שמעתם עליו?

עלי מוחמד חייך והוציא מכיסו רופיה שלמה.
"אם זה, לדעתך, מחיר העלבון, תן לו בעצמך
שמונה אן, ואת היתר שמור לעצמך!"
והוא מסר לשופט את הרופיה והכה לו בסנדל
בראשו.

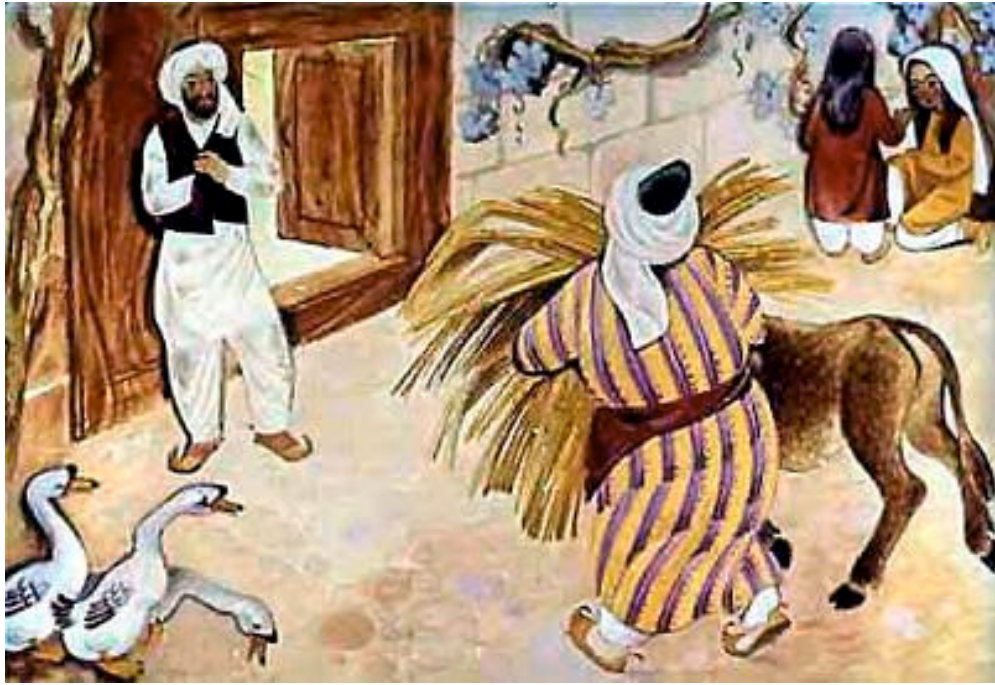
ואז עלי מוחמד התרגז, חלץ סנדל והיכה
לחנווני בראשו.
גם החנווני התרגז, אבל במקום לחלוץ גם את
הנעל שלו ולהחזיר למכה כגמולו, רץ להתלונן
בפני שופט.
השופט קרא לעלי מוחמד: "אתה בן-בליעל
העזת להעליב חנווני מכובד? שלם לו מיד
שמונה אן על העלבון!"

העגל נעשה רזה כי לא אכל מספיק וגם קוטוב-חאן רזה מרוב צער. ואז נזכר החנווני בשכן החכם. עלי מוחמד הוא האיש המתאים להבחין בין ירוק וצהוב. אולי יוכל לעזור?

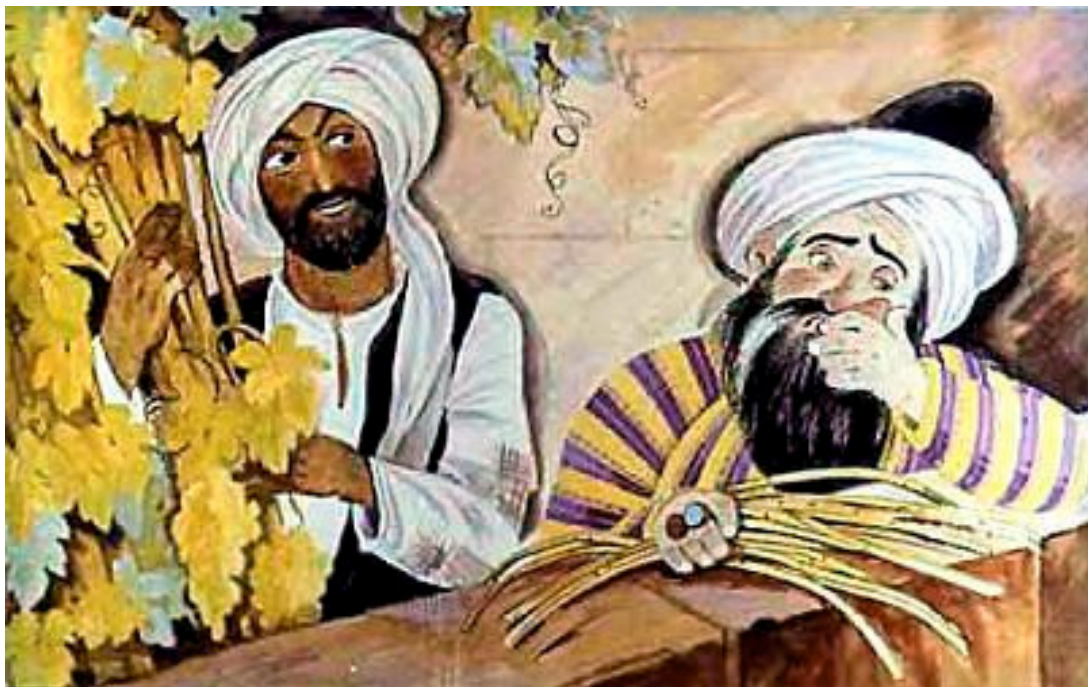
ועוד מספרים, שזמן מה אחר כך קוטוב-חאן קנה עגל אצל רועה אחד. הביא אותו הביתה ונתן לו קש לאכול. אבל העגל, רגיל לעשב טרי שאכל בהרים, לא רצה לאכול את הקש הצהוב.

הלך עלי מוחמד לשוק וקנה שם בשלוש רופיות
משקפי שמש עם זכוכיות ירוקות. אחר כך חזר
אל קוטוב-חאן: "תן הנה את העגל שלך! תביא
קש!"
קוטוב-חאן הביא את העגל והקש.
"לא אוכל?"
"לא!"

"חבל לי עליך" אמר עלי מוחמד "ועוד יותר על
החיה המסכנה! אז תן לי עשרים רופיות ואני
אלמד את העגל שלך לאכול קש."
קוטוב-חאן נתן לו עשרים רופיות.

החנווני העשיר פתח את עיניו בהשתוממות,
אחר כך פער את פיו והתחיל לנופף בידיו.
"שכן יקר!" קרא "אתן לך ארבעים רופיות אם
תשיג לי משקפיים מופלאים כאלה. אבל מאחר
שאני נבון יותר, אז למד אותי, בבקשה, לאכול
אוכל זול יותר מאשר קש. אני רוצה לאכול
אדמה ולבלוע חצץ!"

ואז הרכיב עלי מוחמד לעגל את המשקפיים
הירוקים. ובעיני העגל כל העולם נעשה ירוק.
גם הקש הצהוב הפך בעיניו לעשב ירוק והוא
התחיל לאכול אותו בתיאבון רב.